

1868-07-17

AFSENDER

Nanny Bech

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):
Sandsynligvis nær familie til Nanny
Bech.

Arkivplacering:
Mappe 8 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

Efterretning om Georgias død. Nanny Bech beskriver forløbet, og udtrykker sin sorg.

TRANSSKRIFTION

Mappe 8 nr. 25

Skolen den 17de Juli -

Hvor det er længe længe siden I vare her, jeg synes det ligger som en lille solbeskinnet Tid, langt borte, der var ikke Skyer og ikke Taage, alt var godt og glad synes jeg, der var saa meget at sige Tak for – det veed jeg – skulde man ogsaa for Sorgen, men det føler Hjertet først meget langsommere.

Det kom hurtigere end jeg ventede, at jeg skulle skrive til Jer, at Georgia er død, i Onsdags Aftes eller Nat 11½, efter kl 9 at have faaet en lille dødfødt Pige, hendes Kræfter svigtede hende, eller rettere var udtømde, hele den sidste Tid havde jo nok været meget besværlig og pinefuld, men ikke just særdeles den sidste Dag, da hun mærkede det kom raabte hun "nu bliver det Alvor, aa Gudskelov, Gudskelov at det kommer" det gik temmelig let, og selv efter at det lille døde Barn var taget og hun lagt stille til Ro, havde alle et godt Haab, men saa blev hun svagere og svagere, saa lidt urolig, saa aldeles kraft-

-2-

-løs og saa døde hun efter at have ligget i over en Time i sin Mands Arm. Hun hørte Vorherre til og havde givet ham sit Hjerte og det tager jo Bitterheden helt bort fra Sorgen, og jeg kan ikke andet end føle, Gud hjælpe os, hver især, til en saa fast Troe og et saa stille og freidigt Haab, som den sanddrue Sjæl havde, saa var vi vel faren, men det er saa meget, meget tungt at tænke paa den stakkels Skovgaard, den lille 5 års moderløse Cathrine og begge Drengene, som elskede deres Moer. I Onsdags var vi paa den store Skovtour, saa hverken Suzette eller jeg kunde komme derhen, men som S. igaar Morges vilde gaae derhen, kom G.'s Pige og sagde det, da saa S. kom derhen, var de inde hos Georgia. Søndag den 19. Jeg havde troet at blev færdig med mit lille Brev paa Skolen, men der kom saa meget andet. I Fredags var Suse og jeg henne at tage afsked med det jordiske af G. Hun laae blomstersmykket i sin Kiste med sin lillebitte Pige i Armene,

-3-

da vi alle var samlede om Kisten sang vi "Dig følger vi saa gjerne med, opstandene Jeres lille" – meget senere blev hun ført bort, og bliver begravet paa Tirsdag fra Vartou Kirke – ogsaa personlig er jeg meget

bedrøvet, vi var med aarene alt kommet hinanden nærmere og nærmere, det var saa trygt og godt at være med et Menneske, en Kreds og et Huus som jeg var glad ved, for Vorherre havde hjemme der.

Ogsaa Regitses Fader er død – i Thirsdays. Mandag Aften tog han afsked med dem alle, sagde hvor deiligt Gjenssynet skulde blive, og at de maatte huske paa det var ikke hans, men Guds Vilie der skulde skee, saadant gjør godt og mildner og letter den tunge Sorg. Tak for Det lille Brev fra [?Palstrup] og tak for den Tid I var her, I var saa

-4-

søde, gode hele Tiden, og vi havde saa inderlig Glæde ved Jer, min elskede lille egen Dreng, hvordan har han det, er hans Mave i stand igjen, kan han endnu være Sporvogns-kondukteur?

Det har været en lidt Trang Uge for Moder, med sin længselsfulde Tanker og meget husligt, og næsten alene hele Tiden, omme i Brøndby og Frederiksberg og jeg meget borte, men nu bliver vi sammen og haaber paa en god Tid i Fredensborg – igaar pakkede vi – i morgen er Tøiet reist, i morgen tidlig jeg, i morgen formiddag Bedste med sit Barn, nu er de begge i Kirke, jeg var træt og blev hjemme.

Farvel elskede Venner. Gud i Vold – Hermann hilser jeg allermest.

Nanny

Skolen d. 17de Juli —

Hvor det er længe længe siden I hørte her,
jeg synes det ligger som en lille koldestemmet
tid, langt borte, der var ikke skyer og ikke tårer,
alt var godt og glad synes jeg, der var saa meget
at sige tak for, — det ved jeg skulde man ogsaa
for Sorgen, men det føles hjertet først meget lang-
somme. — Det kom hurtigere end jeg ventede,
at jeg skulde skrive til Ier, at Georgia er død,
i Onsdag, efter eller nat, 11½ efter Kl. 9, at hende
saaet en lille dødsfald pige, hendes Kræfter var
Tæte, eller rettere var udløst, hele den sidste tid
havde jo nok været meget besværlig og pinfuld, men
ikke just beordeler den sidste dag, da hun man-
kede det kom, raabte hun, "nu bliver det alvor-
re Gudskelov Gudskelov at det kommer" —
det gik temmelig let, og selv efter at det lille
døde barn var taget, og hun var lagt stille til ro
havde alle et godt haab, men saa blev hun wa-
gere og svagere, saa lidt urolig — saa — aldeles Kræfter

høi, og saa døde hun, efter at have ligget i over
en time i sine smerte ansigt. — Hun hørte den
høie til, og havde givet hende sit hjerte, og det tog
jo Ristadens herte hoi fra sorgens, og jeg kan ikke
andet end føle, Gud hjælpe os naar naar, til en
saa fast tro, og et saa stille, og freidigt herte som
dens kancellens fjæl havde, saa saa vi vel faar en
men det er saa meget meget tungt at tænke paa
den stakkels Skovgaard, den lille frue med
høi Præstevise og høje datterer, som elskede
hens mere. — I Onsdag var vi jo den store skole
lone, saa hvalens skole eller jeg, kunde
komme dertil, men som L. jaansvortes
gave datteren, kom G. jeg og sagde det —
da saa L. kom dertil, var de inde hos Georgin —
Søndag d. 19de — jeg havde troet at blive paa
den med mit lille bror paa skolen, men
der kom saa meget andet, — i Onsdag
var Luca og jeg henne at tage afsked med
jensdike af G. som saa blev i Torsdags
i sin herte med sin lille bror jeg, i aften

da vi alle var samlede om Ristens sang
vi — "Dy følger vi saa gerne med, opstaaende
Læses Lise" — meget senere blev hun
født hoi, og bliver begyndt paa Tirsdag paa
Vestens Riste; — ogsaa personlig og
meget kedret, vi var med os alle det kom
Vestens Riste, og hvalens, — det var
saa meget og godt at være med — et menneske, en
Krest og et herte som jeg var glad ved, for
Vestens Riste hvalens der.

Ogsaa Ristens fader er død — i Tirsdag
Onsdag aften tog han afsked med dens
alle — sagde hoi det var meget meget
blive, og at de to andre kunde paa, det var ikke
hans mere Gud vilis der skulde ikke
saa meget og godt og mildt og lette
den tunge sorg. —

Tak for det lille herte paa Torsdags, og
tak for den tid I var her — I var her

høde & gode hele Tiden, & vi havde
paa inderlig glæde ved Tor — min
elskede lille egen dreng, hvordan
har han det? er hans mave istand
igjens, har han endnu vere tyrovske
Rondulstus? — det har været en lidt
trang uge for Madu, med sine langsel-
fulde Tanker, & meget husligt, & næsten
alene hele tiden, min i Børsdby &
Frederiksberg, & jz meget borte, men vi
bliver vi sammen, & haaber paa en god
tid i Fredensborg — igaar pakkede vi
i morgen en kiste reist, imorgen tidligj,
imorgen formid. bedste med sit barn
vi er de begge i Kiste, jz var her
& blev hjemsme, farvel elskede venner
Gud i vold — Herman hilser jz allermeest
Hans